

SOF-BULLETTINEN

SVERIGES
OLYMPIAHISTORIKERS
FÖRENING

Nr 1* 2005 * FRÅN STARTEN 65 * ISSN 1104 - 7259

**Svenska medaljer
i friidrott
sid 20-21**

**Brons vid
extraspelen
1906
sid 7**

Verksamhetsberättelse sid 22

**Skridskor en guldidrott
sid 8-10**

**SOKs röst i världen
sid 18**

SOF-Bulletinen

Organ för Sveriges

Olympiahistorikers

Förening (SOF)

Föreningen bildades
den 3 mars 1986

Ansvarig utgivare:

Stig Nilsson

Faktagranskare:

Kim Bengtsson

kim.b@bredband.net

Utgivningsplan 2005

Nr	Utkom	Manusstopp
1	febr	1/2
2	maj	15/4
3	sept	15/7
4	nov	10/10

Medarbetare:

I detta nummer av SOF-Bulletinen har förutom redaktören Stig Nilsson följande personer medverkat Carl Erik Asplund, Staffan Hult, Örja Westberg och Owe Fröberg

21 medaljer i Paralympics

OS i Aten blev en besvikelse när det gäller medaljer. Däremot lyckades de svenska deltagarna mycket bra i Paralympics - 21 medaljer och Svenska Handikappidrottsförbundet framstår som en mycket stark kandidat till utmärkelsen Årets Förbund.

Mest framgångsrik var skytten Jonas Jacobsson med fyra guld, 10 m luftgevär, stående, 50 m frigevär 3x40, 10 m luftgevär liggande och 50 m frigevär, liggande Förutom fyra guld slog han tre världsrekord. Detta var Jonas sjunde Paralympics och han har kommit hem med minst ett guld från varje. Två guld tog Iréne Slättengren, dressyr individuellt och dressyr kür med hästen Larino. Ett guld och två brons tog simmaren Anders Olsson, 400 m fritt, 100 m fritt och 50 m fritt. Simmaren Sandra Eriksson tog ett guld i 50 m fjärl.

I bordtennis blev det silver till Fredrik Andersson, och till 17-åriga Marléen Bengtsson-Kovac. Brons tog Fredrik Andersson och Magnus Andréé i lag liksom Simon Likonen och Linus Lönnberg. Bågskytten Anders Grönberg tog silver liksom skytten Thomas Johansson, 10 m stående luftgevär och landslaget i goalboll. Friidrottarna Tim Johansson, 200 m och Madelene Nordlund 400m blev också silvermedaljörer. Madelene tog också ett brons på 800 m. För skytten Viktoria Wedin blev det brons i 10 m stående luftgevär.

Paralympic avgjordes 17-28 september i 19 idrotter med 4000 idrottsmän från 146 länder. Greklands president Konstandinos Stefanopoulos invigde spelen. Även Paralympics drabbades av ett dopningsfall. Ett var den kubanske guldmedaljören i judo som visade spår av prednisolon och fick lämna tillbaka sin medalj.

SOF:s Styrelse

Ordförande: Björn Walden	Skyttevägen 22 D, 133 36 Saltsjöbaden,	08 - 7173058
Vice ordförande: Owe Fröberg owe.froberg@telia.com	Gammeltorpsvägen 5 B, 155 30 Nykvam	08 - 55247473
Kassör: Ingvar Öhrn kai.orn@telia.com	Forminnesvägen 34, 186 32 Vallentuna	08 - 511 711 18
Sekreterare adj: Örjan Westberg orjan.westberg@bordtennis.rf.se	Konstgjutarevägen 10, 121 44 Johanneshov	08-815670
Redaktör SOF-Bulletinen: Stig Nilsson stignilsson@home.se	Hagenvägen 12 B, 142 65 Trångsund	08 -605 32 82
Klubbmästare: Carl Erik Eriksson	Box 44, 179 04 Färentuna	08-560 420 56
Ledamot distribution: Bengt Ekstedt bengt.ekstedt@bredband.net	Aspstigen 6, 168 69 Bromma	08-26 99 72
SOK:s Representant: Björn Folin bjorn.folin@sok.se	Storängens Strandväg 20, 131 41 Saltsjöbaden	08-716 51 32

Svensk friidrott firade stora triumfer vid OS i Aten. Tre OS-guld. Tyskland hade inte lika stora framgångar som tidigare och tyska friidrottslandslaget läkare hävdar att alla OS-guldmedaljörer måste ha varit dopade. Detta inkluderar givetvis de svenska guldmedaljörerna. Är tyskarna kvar i det östtyska undrets tid, då de tog massor av OS-guld och man har i efterhand konstaterat att flera av dem kanske alla varit dopade. Den tyske läkaren har nu lämnat sitt jobb som läkare för landslaget.

De svenska guldmedaljörerna svarar på anklagelserna genom att alltid vara tillgänglig för att lämna dopningsprov och är beredda att alltid öppna dörren när dopningspolisen kommer på besök. Men mot påhopp som dessa går det väl inte att fredda sig.

Det finns svenska journalister som följt t ex Carolina Klüft noga före OS 2004 i Aten. Många tester som alla varit negativa och hon framstår som ett exempel på att man kan lyckas utan otillättna medel. Hon är dessutom noga i sitt uppträdande. Är hon på en restaurang lämnar hon aldrig sin tallrik och har aldrig heller sin vattenflaska obevakad. Hon har testats 40-50 gånger före OS. Men att svenskarna blivit misstänkliggjorda är normalt efter en så fin säsong som de haft. Kanske är detta ett försök att få dessa duktiga svenskar ur balans så att de inte lyckas så bra i framtiden.

Apropå tyskar så har en guldmedaljör i hästhoppning åkt dit för dopning, inte ryttaren utan hästen. Det innebär att det tyska laget mister sitt OS-guld och Sverige flyttas upp till silverplats. Ryttaren får ett lindrigt straff i denna sport. Man mister medaljen, och får kanske lite böter. Men avstängd blir man inte, det är OK att ställa upp i en hopptävling igen efter bara en vecka då man kan tjäna stora pengar genom att lyckas i hopptävlingen. Ridsporten försöker komma undan dopningsanklagelser genom att kalla det för medicinering och inte för dopning, trots att det finns listor med över 1000 medel som man inte får "medicinera" hästarna med. Här har svenskarna krävt hårdare straff. Som det nu är kan man bryta mot reglerna och bara få ett straff som böter utan avstängning.

Egentligen är dopningsreglerna för hästar betydligt hårdare än för människor. Det är av djurskyddsskäl eftersom hästarna själva inte kan ha kontroll över vad de får i sig. Man kan också säga att medicinering är förbjuden. Är hästen inte frisk skall den inte vara med och tävla. Under OS i Aten testades fyra hästar positivt.

Det har hänt en del extra olustigt på dopningsfronten. Finske läkaren för skidlandslaget var en som gav de finska åkarna otillåtet medel vid VM i Lahtis. I Grekland inför OS var många unga människor dopade för att nå bra resultat i OS och så arrangerades den kända motorcykelolyckan för att två guld kandidater skulle slippa bli testade och så nu ridsporten där man inte erkänner att hästarna är dopade, de är bara medicinerade. En dopad häst under OS var irländaren Cian O'Connors. Det lutar åt att han får lämna tillbaka sin guldmedalj i individuell hoppning och svenskarna på delad femte plats blir fyra. Men i Irland fick O' Connor utnämningen Årets Ryttare i landet. Alla andra dopningsfall är också olustiga utan att de får så stor uppmärksamhet. Värre var att tysken Ludger Beerbaum blev världsetta trots dopningsskandalen. Tyskland fråntogs guldmedaljerna och Sverige kommer att få silver i stället för brons.

STIG NILSSON

Sverige sjabblade eventuellt bort en silvermedalj i ryttarnas laghoppning. När Rolf-Göran Bengtsson var på väg ut för att avsluta omhoppningen konstaterade han och lagledningen att Sverige låg 7,39 sek bakom USA. Eftersom sämsta amerikanen Peter Wyldes ridit på 45.66 så skulle det vara osannolikt att Rolf-Göran skulle notera behövliga 38.27. För att spara hästen till den individuella hoppningen så avstod han omhoppningen. Frågan är om det var rätt att, även i utsatt ett läge, att vika ner sig i en OS-final? Sjabblet? Ja, det var det felaktiga beslut man tog. Rolf-Göran skulle inte förbättra Wyldes tid utan det svenska tredjeresultatet, vilket var Peder Fredricssons 48.05. Rolf-Göran hade "bara" behövt rida på 40.86 och då kom ju saken i ett helt annat läge. Med en chansning hade det varit fullt möjligt och då hade silvermedaljuppsättningen varit Sveriges.

Som det hela sedan utvecklade sig, med diskningen av Ludger Beerbaum, så var det inte ett silver som sjabblades bort utan ett guld.

Hockeymålvakt med tre OS-guld

Vladislav Tretjak är kanske världens bästa ishockeymålvakt genom tiderna. Han spelade under hela sin karriär för CSKA i Moskva (1968-1984) från det han var 11 år som pojkspelare. Han gjorde 287 matcher i Sovjets landslag, varav 98 i VM och OS. Han vann 10 VM-guld och tre OS-guld 1972, 1976 och 1984. 1980 blev det dessutom ett silver. Han är den ende sovjetiske spelare som deltagit i fyra OS. Han var obesegrad i 45 raka VM-matcher och vald till turneringens bästa spelare i Canada Cup 1981. För sina insatser för Sovjetunionen fick han Leninorden 1978 och blev den förste europé som valdes in i Hockey Hall of Fame i Toronto 1989. Som nummer två kom Börje Salming.

Men det var OS-silvret 1980 som är hans största besvikelse. Det var då miraklet skedde, universitetslaget från USA slog det som oslagbart betraktade laget från Sovjet. USA kunde göra ett mål och kvittera på en retur från ett inte alltför märkvärdigt skott och det räckte för att Viktor Tichonov skulle plocka bort Tretjak och ersätta honom med reservmålvakten Mysjkin som fick släppa in två mål, som man allmänt tror att Tretjak skulle ha klarat. Detta förlåter Tretjak aldrig Tichonov. Han skulle annars ha haft fyra OS-guld.

Landslagsdebut som 17-åring

Tretjak var en naturbegåvning men ville först bli utespelare och anmälde sig som sådan till CSKAs hockeyskola. Men han märkte då att konkurrensen var hårt och att det var dåligt med målvakter. Han sa då att han ställde upp, som målvakt om han kunde få en uniform d v s hockeymålvaktsutrustning. Han var 16 år då han debuterade i CSKA och 17 år då han debuterade i landslaget. Men han var okänd för hockeyvärlden och kanadensarna betraktade honom som det sovjetiska lagets svagaste kort när Sovjet mötte Canadas NHL-stjärnor 1972. Men hans spel blev en chock för Canada. Han blev ett stort namn i Canada och ville helst avsluta sin karriär i Montreal men det sovjetiska förbundet sa nej till Montreals försök att köpa över honom.

Tretjak tyckte han hade förtjänat att få spela i NHL. Han hade gjort allt för sitt land och under 15 år missade han bara en träning. Ett halvår efter det beskedet slutade han men har sedan ändock kunna delta i NHL som målvakts-tränare i Chicago Black Hawks. Han är hockeyvärldens ende långpendlare.

Han är född den 25 april 1951 i Moskvaförorten Orudjevo. I dag sitter Tretjak i Rysslands riksdag, Duman.

Förändringar inom antidopning

Den 1 juli 2004 infördes den hittills största förändringen av RFs dopningsregler. Det är en viktig förändring som det gäller för idrottsutövare och ledare att sätta sig in i. Förändringen har sin grund i Worlds Anti-Doping Cod, WADA. Dessa regler skall bidra till en dopningsfri idrott.

Antidopningscoden har lett till att regeringar världen över har enats. De nya reglerna gör att det blir svårare för en idrottares advokat att hitta kryphål.

En nyhet är också att dopning resulterar i automatisk förlust av tävlingsresultat och även gamla resultat kan komma i fråga.

Att inneha eller på annat sätt befatta sig med dopningsklassade medel eller metoder är bestraffningsbart såvida inte dispens medgivits eller andra godtagbara skäl finns.

För att möjliggöra effektiva dopningskontroller är elitidrottare skyldig att, efter anmodan lämna månadsvisa rapporter till RF om var de tränar, tävlar och bor, s k vistelserappor. För idrottare på hög internationell nivå kan det även bli aktuellt med att rapportera till ISF. Underlåtenhet att lämna vistelserappor eller att inte finnas på angiven plats kan leda till bestraffning.

Dopning kan utöver skärpta straff även medföra indragning av eventuellt ekonomiskt stöd.

Vistas man utomlands kan idrottaren bli dopningskontrollerad av det besökta landets antidopningsorganisation.

Det åligger varje ledare, funktionär och annan som på något sätt biträder idrottaren att känna till och följa dopningsreglerna, att medverka till att dopningskontroller kan genomföras och att främja en dopningsfri idrott.

Att inneha eller på annat sätt befatta sig med dopningsklassade medel eller metoder kan betraktas som en bestraffningsbar förseelse om inte godtagbara och godkända skäl finns.

Uppmuntran eller medhjälp till dopning betraktas som särskilt allvarliga brott, som kan rendera från fyra års till livstids fängelse. Dopade idrottsutövare som bistår i utredningen av ett ärende kan få sänkt straff.

Fredsduvorna brann upp

Ofta släpps ett antal duvor ut i samband med invigningen av ett OS. I Söul 1988 skedde så under Samaranchs invigningstal, som en symbol för de olympiska spelens fredssträvanden. Men det gick inte som man tänkt sig. Duvorna fög rakt in i den olympiska elden och brändes till döds.

Delat guld

Ett svenskt-danskt lag vann OS-guld en gång i tiden (1900) i dragkamp. Hur var det möjligt? Betyder det att en svensk tennisspelare kan vinna dubbeln med en spelare från annat land som han brukar spela med i olika turneringar?

1900 fick varken Danmark eller Sverige ihop fullt lag och då ställde upp med ett gemensamt lag, vilket inte mötte något hinder. Detta var inte ovanligt i seklets början men det kan inte ske numera. Det finns nu strikta regler för aktiva att delta för ett land om man byter nationalitet och den aktives gamla land måste lämna sitt godkännande.

Dubbel guldmedaljör slutar

Den ryske stjärnan i ishockey i NHL 43-åringe Igor Larionov har bestämt sig för att avsluta sin framgångsrika karriär. Han har två OS-guld, ett antal sovjetiska mästerskap, ett stort antal VM-guld och tre Stanley Cup-segrar med Detroit. Han avslutade sin karriär med en hyllningsmatch i Moskva i december.

- Det är första gången sedan jag lämnade Ryssland som jag åkt tillbaka och spelat, sa han.

I NHL representerade han Vancouver, San Jose, Florida, Detroit och New Jersey. Han gjorde 169 mål och 644 poäng i NHL.

Inget åttonde OS för Ragnar Skanåker

Ragnar Skanåker som gjort sju OS siktade på ett åttonde i Aten men det blev inget åttonde för skåningen. Han fick ett wild card till OS som 70-åring av Internationella förbundet och svenska sportskytteförbundet gav sitt klartecken. Men SOK vägrade låta honom åka. SOK tycker inte att han visade tillräckligt bra resultat. Det håller inte Ragnar med om. Han tycker det skall räcka att han varit i världscup-finalen varje år, vilket var SOKs krav.

Så här ser Ragnars meritlista i fripistol under sju OS ut:

1972 München, guld, 1976 Montreal, femma, 1980 Moskva, sju, 1984 Los Angeles, nia, 1988 Seoul, silver, 1992 Barcelona, brons, 1996 Atlanta, 25a.

Marion Jones föregångare

I dag har Marion Jones ifrågasatts om hon tagit otillåtna medel eller ej. Hon hade en föregångare i Stella Walsh. Hon flyttade från Polen till USA vid 10 års ålder. Hon vann över tusen tävlingar och satte 61 världs- och nationsrekord och tog OS-guld i Los Angeles 1932. Hon dog 1980 och

vid obduktionen visade det sig att hon hade ett manligt könsorgan. Trots att hon hade maskulina drag var det ingen som kunde avslöja henne. I dag diskuteras om personer som byter kön kan tävla i sin nya situation i idrottsammanhang, och det har skett t ex inom goöf och utförsåkning.

Fäktning

Fäktning är en av de äldsta sporterna i sommarspelen i OS. Konsten att strida med blanka vapen är ju mycket gammal. Till en början var det ett exklusivt nöje för kungliga och ett fåtal andra. Värjor och andra blanka vapen har visats på Livrustkammaren i form av kungliga svärd, värjor, floretter och sablar tillsammans med de allra senaste verktygen. Här visades en del av fäktningens historia.

Svensk Skridsko 2004

SOF-medlemmen Kenth Borgström, medlem i W.S.S.S.A (World Speed Skating Statistician Association) har gett ut Svenska Skridskoförbundets årsbok igen, Svensk Skridsko 2004.

Ur innehållet: Säsongsbästa 2004, de 50 bästa resultaten per distans. Separat ungdomsstatistik. Resultatbörs med redovisning av VM, EM, JVM, World Cup, European Games, Landskamper, SM, Sverige-Cupen m m. Historisk tillbakablick med anledning av SSFs 100-årsjubileum. Sverige-bästa genom tiderna. Rekordtabeller och svenska banrekord. Mästare genom tiderna i OS, VM, JVM, EM och SM. Världsbästastatistik. Short Track statistik.

Årsboken kan beställas av Kenth Borgström, Hellströmsgatan 27, 294 33 Sölvesborg, tel 0456-12668 och priset är 125:- + porto 30:-, pg 37 27 78 -1.

Juli en framgångsrik OS-månad

I juli har Sverige haft en hel del framgångar i OS-sammanhang.

I juli för 28 år sedan vann Bengt Johansson OS-guld i cykel, Anders Gärderud vann OS-guld på 3000 meter hinder, och John Albrechtson OS-guld i seglingens Tempestklass Ett minnesvärt OS.

I juli för 104 år sedan vann Sverige sin första OS-medalj i guld i Paris i dragkamp med ett svensk-danskt lag.

Studera OS-histotria

SOF har en stor samling material från OS. Vill du studera det material som finns måste du först kontakta Ture Widlund på tel 98 - 341402, som har nyckeln till en lokal på Torsgatan 56, där allt material just nu finns.

John Ljunggrens prissamling offentlig

Under sin långa karriär erövrade gångaren John Ljunggren 1498 medaljer, plaketter, pokaler, statyetter, diplom och nyttopriser.

442 av dessa är nu placerade i montrar i Stadshusets foajé i Värnamo, där den permanenta utställningen invigdes i september 2003. I enlighet med John Ljunggrens önskan har hans maka och dotter donerat prissamlingen till Värnamo kommun. Samlingen innehåller bland annat OS-guldet på femmilen i London 1948, bronset i Melbourne 1956 och silvret i Rom 1960. Där finns också sex världsrekordplaketter. Vid invigningen var skrinvarnaren Johnny Nilsson personlig vän till Ljunggren närvarande och representant för den Olympiska Guldklubben.

John Ljunggren var förutom OS-medaljerna guld och silver i EM. Han gick bäst under varma dagar. I kyliga Helsingfors 1952 slutade han som nia. I Rom 1960 var det varm och allt talade för John han tog in på den ledande britten när en nitisk funktionär kylde ner John med kallt vatten. Då tappade John flera tempot men tog ändå OS-silver. Han hade dessutom fem dagar tidigare placerat sig som sju på 20 km. I Tokyo blev hans placeringar 19 på 20 km och 16 på 50 km. John startade i 543 tävlingar under sin karriär och vann 364. Vid sidan av gångtävlingarna deltog han i 103 tävlingar i orientering, cykel, skidor och terränglöpning. Som oldboys blev det ytterligare 857 tävlingar och det blev ett VM-guld 1977 och EM-guld 1982. Han tävlade och tränade i över 28 000 mil, mer än sju varv runt jorden.

Vice ordförande i IOK häktad

IOKs vice ordförande Kim Un-Yong har begärts häktad av åklagare i Sydkorea anklagad för mutbrott och förskingring. Han anklagas för att ha förskingrat bidrag avsedda för Internationella taekwondoförbundet, där Kim också varit ordförande. Han anses också ha hjälpt sydkoreanska afärsmän till poster inom landets nationella olympiska kommitté mot betalning. Det finns också misstankar att han tagit emot mutor från ett sydkoreanskt sportklädesföretag som blev officiell sponsor till Sydkoreas Olympiska Kommitté.

A 4 IF i Östersund

Riksdagen beslutade 1892 att ett artilleriregemente skulle förläggas till Östersund. Fem år senare invigdes regementet av konung Oscar II åtföljd av dåvarande kronprinsen senare Gustaf V. Idrottsföreningen A 4 IF bildades 1902

som den andra av länets idrottsföreningar. För att bli medlem måste man vara officer. 1910 ändrades stadgarna så att underofficerare fick bli medlemmar i föreningen. Senare fick den som önskar bli medlem. Som medlemmar har funnits många kända idrottsmän. William Grut, olympisk guldmedaljör i modern femkamp 1948 i London var ordförande i föreningen 1954-58. En olympisk mästare i vinterfemkamp finns också som medlem i föreningen, Gusta Lindh. Vidare kan nämnas Anton Bolinder som blev europamästare i höjdhopp 1946. Föreningens idrottsplats Fyrvalla invigdes 1943 inför 3000 åskådare och med Arne Andersson och Håkan Lidman som dragplåster.

Svenska medaljer i hästsport

Hopp individuellt

1920: Brons: Carl-Gustaf Lewenhaupt - Mon Coeur

1932: Brons: Clarence von Rosen jr - Empire

Hopp lag

1912: Guld: Gustaf Lewenhaupt, Medusa/ Gustaf Kilman - Gåtan/ Hans von Rosen - Lord Iron

1920: Guld: Claës König - Trésor/ Daniel Norling - ErosII/ Hans von Rosen - Poor Boy

1924: Guld: Åke Thelning-Loke/Axel Ståhle-Cecil/Åge Lundström/Anvers

1928: Brons: Karl Hansen-Gerold/Carl Björnstjerna-Kor-nett/Ernst Hallberg-Loke

2004: Brons: Peder Fredricson-Magic Bengtsson/Peter Eriksson-Cardento/Rolf-Göran Bengtsson-Mac Kinley/Malin Baryard-Butterfly Flip

Dressyr Individuellt

1912: Guld: Carl Bonde - Emperor

Silver: Gustaf-Adolf Boltensstern s:r - Neptun

Brons: Hans von Blixen-Finecke s:r - Maggie

1920: Guld: Janne Lundblad - Uno

Silver: Bertil Sandström - Sabel

Brons: Hans von Rosen - Running Sister

1924: Guld: Ernst Linder - Piccolomini

Silver: Bertil Sandström - Sabel

1928: Brons: Ragnar Olson - Günstling

1948: Brons: Gustaf-Adolf Boltensstern jr: - Trumf

1952: Guld: Henri Saint Cyr - Master Rufus

1956: Guld: Henri Saint Cyr - Juli

Dressyr lag

1928: Silver: Ragnar Olson - Günstling/Janne Lundblad-Blackmar/Carl Bonde-Ingo

1932: Silver: Thomas Byström - Gulliver/Gustaf-Adolf Boltenstern jr.-Ingo/Bertil Sandström-Kreta

1936: Brons: Gregor Adlercreutz - Teresina/Sven Colliander -Kål/Folke Sandtröm-Pergola

1952: Guld: Henri Saint Cyr-Master Rufus/Gustaf-Adolf Boltenstern jr.-Krest/Gehnell Persson - Knaust

1956: Guld: Henri Saint Cyr-Juli/Genhäll Persson Knaust/Gustaf-Adolf Boltenstern - Krest

1972: Brons: Ulla Håkanson-Ajax/Ninna Swaab-Casanova/Maud von Rosen-Lucky Boy

1984: Brons: Ulla Håkanson-Flamingo/Ingamay Bylund-Aleks/Louise Nathhorst-Inferno

Fälttävlan individuellt

1912: Guld: Axel Nordlander - Lady Artist

1920: Guld: Helmer Mörner - Germania

Silver: Åge Lundström - Yrsa

1932: Brons: Clarence von Rosen - Sunnyside Maid

1948: Brons: Robert Selfelt - Claque

1952: Guld: Hans von Blixen Finecke Jr.-Jubal

1956: Guld: Petrus Kastenman - Iluster

1972: Brons: Jan Jönsson - Sarajevo

Fälttävlan lag

1912: Guld: Axel Nordlander - Lady Artist/Nils Adlercreutz - Atout/Ernst Casparsson - Irmelin

1920: Guld: Helmer Mörner-Germania/Åge Lundström - Yrsa/Georg von Braun - Diana

1924: Silver: Claës König - Bojar/Torsten Sylvania - Anita/Gustaf Hagelin - Varius

1948: Silver: Robert Selfelt - Claque-Olof Stahre-Komet/Sigurd Svensson - Dust

1952: Guld: Hans von Blixen -Finecke jr.-Jubal/Olof Stahre - Komet/Folke Frölén -Fair

Voltige. Lag

1920: Brons Carl Green/Anders Mårtensson/Oskar Nilsson

Utomhushandboll

Vid OS 1936 i Berlin spelades handboll utomhus med elvamanlag på en fotbollsplan. Tyskarna dominerade spor-

ten då och vann mot Ungern med 22-0 och mot USA med 29-1 i grupppelet och vann sedan guldmedaljerna.

Brons vid extraspelen 1906

I nyhetsbrev från Svenska Idrottshistoriska Föreningen nr 2/2004 har SOF-medlemmen Jan Lindroth skrivit en artikel under rubriken Om konsten att träna löpning inför OS i Aten 1906. Det är ett tidsdokument och själva tidsdokumentet är ett brev från Kristian Hellström till Kapten Drake.

Ingressen handlar om löparen Kristian Hellström och vi citerar här de första raderna i artikeln:

“Kristian Hellström hör till den tidiga svenska idrottsrörelsens intressantaste personligheter. Han var en mycket framstående löpare med inriktning på medeldistans. Han uppehöll sig länge i London för studier och kommersiell verksamhet. Också i Tyskland och Frankrike hade han uppehållit sig för kommersiella studier. Sitt idrottsengagemang krönte han med att vara generalsekreterare för Stockholms-OS 1912 - en synnerligen viktig post som han skötte väl. Därefter tycks han ha trappat ner sitt idrottsengagemang. Som aktiv i Sverige representerade Kristian Hellström föreningen Sleipner och var en drivande kraft bakom Sleipners på den tiden mycket uppmärksammade tävlingar i terränglöpning. Påtagligt är att han lyckades förena ledarskap med aktivt utövande. Delvis skall det givetvis ses mot bakgrund av de blygsamma träningsdoser man på den tiden kunde nöja sig med. Men det vittnar också om en förmåga utöver det vanliga (en parallell som faller i tankarna är Sven Låftman). Hur som helt, till Hellströms meriter i egenskap av landet främste medeldistansare åren efter sekelskiftet 1900 hörde att han vann Dicksonpokalen på en engelsk mil 1901-04. Förstnämnda år tog han hem första upplagan av Sleipner-terrängen. Andra segrar förbigås här, exempelvis åtskilliga på utländsk botten. Får man tro det imposanta Nordisk familjeboks sportlexikon kännetecknades Hellström av att ha ’en glänsande spurt och löpte aldrig för att nå goda resultat utan för att vinna’.

I februari 1906 drog det ihop sig till extra olympiska spel i Aten. De gick av stapeln i april. Hellström befann sig i London“

Så långt ingressen till tidsdokumentet, det långa brev som publicerades i SVIFs nyhetsbrev.

Hellström placerade sig som trea och fick bronsmedaljen vid extraspelen 1906 på 1500 meter. Hans tid var 4.13.4. Sverige har därefter bara tagit två medaljer på 1500 meter, i London 1948 då Henry Eriksson vann före Lennart Strand.

Skridsko, förr guld- sporten vid OS

SOF-medlemmen Carl-Erik Asplund är numera åldermand bland dem som tilldelats Stora Grabbars märke i Skridsko. Medlemsförteckningen upptar två Hedersmedlemmar, HMK Prins Bertil och Dan Åslund förutom 50 aktiva, de flesta numera f d aktiva.

Som en ingress till medlemsförteckningen har Carl-Erik skrivit om skridskosporten under ovanstående rubrik:

“Svensk hastighetsåkning var, möjligen jämsides med skidor och alpint, under hela efterkrigstiden och ända fram till slutet av 80-talet och Tomas Gustafsons dagar, mycket framgångsrik vid varje OS med medaljer allt från 1948 och fram till 1988, med undantag för 1976 och 1980.

Vid första efterkrigs-OS 1948 tog Göthe Hedlund Sveriges genom tiderna första skridskomedalj, Brons på 5000 m. Vid samma OS tog Åke Seyfarth Silver på 1500 m och Guld på svenskdistansen 10000 m. Fyra år senare blev det bara Brons i Oslo och då för skrivaren av dessa rader. Men bättre skulle det bli. 1956 var det Sigge Ericssons tur med både Guld och Silver på 10000 respektive 5000 m i heroiska lopp på sjöis i italienska Misurina. Men redan 1955 hade Sigge först blivit Europamästare i Falun och sedan Världsmästare i Moskva. För dessa bedrifter fick Sigge skridskosportens första Dagbladsguld. I Squaw Valley 1960 tog Kjell Bäckman Bronsmedalj på 10000 m. Kjell satte samtidigt ett för alla, utom för Kjell själv, överraskande världsrekord. Den förste svenske världsrekordhållaren i modern tid, om än bara för några timmar.

I Innsbruk 1964 slog Jonny Nilsson till med Guld på svenskdistansen 10000 m, men Jonnys stora dag kom redan året dessförinnan vid VM i Karuizava. Vem minns inte radioreferaten från Jonnys heroiska fighter mot både Knut “Kuppem” och snöyra!? Och en ny bragdmedalj till svensk skridsko! I Grenoble 1968 kom så “stora skrällen” då en annan Johnny, nu med efternamnet Höglin, tog Guld på 10000 m, följd av Örjan Sanders Brons på samma distans! Vid OS i japanska Sapporo 1972 tog Hasse Börjes Silver på 500 m. Och världsrekordet på 500 m, det höll och satte Hasse flera gånger de åren. Vid samma OS dvs 1972 tog Göran Claesson Brons på 1500 m, men redan året därpå blev Göran både Europa- och Världsmästare. Europamästare, det blev Göran även 1974.

Så kom de två olympiska mellanåren 1976 och 1980 men istället fick vi 1976 vår hitintills ende sprintvärldsmästare, Johan Granath. Och nu var vi så framme vid Tomas-epoken. Redan 1982 blev Tomas Europamästare i Oslo. Och sedan kommer OS-medaljerna på rad. Guld och Silver

1984 och dubbelt Guld på 5000 och 10000 1988. Gör om det den som kan! Låt mig så avslutningsvis få nämna några alltför glömda OS-fyror, främst då våra Stora Harry Jansson numera Jangeus och Hans Wilhelmsson. Båda OS-fyror med bara 1/10 sekund upp till medaljplats! “Spurt-Harry” 1/10 efter Göthe på 5000 m och Hasse 1/10-del från brons på 500 m i Sqaw Vally. Vad vi då dessutom skall komma ihåg är att det var med manuell tidtagning och att tiden då bara togs i hela tiondelar. CARL-ERIK ASPLUND

Svenska Skridsko- förbundet 100 år

Här kommer lite mer skridskohistoria som vi hämtat ur Sörmländska Idrottsminnen i lite förkortat skick.

“Svenska Skridskoförbundet bildades 1904 och var då ett förbund som bedrev både hastighetsåkning och konståkning. 1946 ombildades förbundet och de båda disciplinerna gick skilda vägar.

Lite fakta om skridskor

Som de flesta av er vet, att gå på skridskor är en av de äldsta utövandena som finns och som resulterade i idrottsutövande och tävlande.

Redan de gamla vikingarna åkte skridskor. Arkeologiska fynd ger vid handen, att skridskorna var gjorda av ben och kan antas komma från ca 700 år före Kristus. Det första omnämmandet av skridskoåkning finner vi hos en dansk författare år 1134 efter Kristi födelse.

Hastighetsåkning på skridskor nämns bl a av Snorre Sturlasson och Olaus Magnus från 1200-1500-talet, en träskridsko med järnskena, en så kallad holländsk skridsko, som senare gjordes helt i järn. Vikingarna spred den till England och framför allt till Nederländerna varefter Norge tog över.

Man vet att tävlingar organiserades i mitten av 1700-talet samtidigt som de första skridskoföreningarna bildades. Världens äldsta skridskoklubb kom 1742, Edinburgh Skating Club och världens första konstfrusna skridskobana öppnades 1842 på Baker Street Bazaar, Portman Square i London.

Den 7 december 1895 arrangerade första SM-tävlingen, detta i Stockholm. Vår förste europamästare fick vi 1893, vår andra och tredje EM-titel kom 1907 och 1908, sedan dröjde det fram till 1955 när nästa mästartitel kom och samma år fick vi vår förste världsmästare.

Sörmland, Skridskosveriges Centra

Varje årtionde från 20-talet fram till i mitten av 90-talet har

Eskilstuna på herrsidan varit med att ta guld på någon distans eller sammanlagt både nationellt och internationellt. Vem minns inte Gunnar 'Pajen' Hallkvist med flera. 1950-talets Gunnar 'Tröjan' Ström. Gunnar som var en utpräglad sprinter, har många fina meriter på sin lista. Han deltog i två OS, fyra VM och sex EM. Bland annat delade han guldet på 500 meter med Boris Sjilkov, Sovjet vid EM i Eskilstuna 1958. Tyvärr blev det inga medaljer vid de OS han deltog i, men han belade många fina placeringar. Efter sin karriär blev Gunnar tränare i Eskilstuna och han var under ett antal år Rikstränare för sprintlandslaget. Utan tvekan har Gunnar stor del i Tomas Gustafsons framgångar. Han låg även bakom Johan Granaths sprint-VM seger i Väst-Berlin 1976. Måste sägas att Gunnar var en av världens bästa tränare.

Epoken Tomas Gustafson

Anledningen till att Tomas blev skridskoåkare var, att han hade en syfröken som hette Höglin, hon var syster med skridskoåkaren Johnny Höglin som vid OS i Grenoble 1968 tog guld på 10000 m.

Tomas gick nu i en klass där många elever var idrottsintresserade och syfröken tog med klassen upp till stadion. Redan här tänkte det till för Tomas, han skulle bli skridskoåkare. TACK för detta Tomas!

I sin första tävling med resultat på isstadion den 11 november 1970 var distansen 500 m, tiden blev 65,2. Detta gav honom en 3e plats. Tomas fick blodad tand, tyckte detta var kul och så flöt det på. Hans personliga rekord på 500 m satte han i Heerenveen den 19 januari 1990, 20 år efter sin debut med tiden 38,10.

Tomas är en av de största idrottsmän som Sörmland haft och därmed även Eskilstunas. Han är definitivt Eskilstunas störste olympier i skridsko och i svenska skridskos hundraåriga historia är han även där den störste av alla.

Listan över Tomas 22 år inom skridskor kan göras hur lång som helst. Tar här upp ett axplock. Under åren 1978-1992 deltog han i fyra OS, tolv VM, tretton EM, fyra junior-VM. Ett stort antal SM-allround, junior och ungdoms SM som sträcker sig över längre tid.

Tomas framgångar inom idrotten och framför allt inom skridskor är naturligtvis mycket hans egen förtjänst och med det stöd han fick hemifrån var naturligtvis även mycket viktigt, jag tänker då främst på hans pappa Sven men även mamma Anita och syster Sara. Sven ställde alltid upp, som många andra fäder gör med att köra sitt barn till och från träningar. Men Sven var också Tomas största supporter, han såg till att skridskorna blev slipade som Tomas önskade, han var även med ute på tävlingar både ute i landet som vid internationella tävlingar utomlands. Tomas och Sven var verkligen ett team. Tyvärr gick Sven bort alldeles för

tidigt, men han fick uppleva några av Tomas framgångar. Själv måste jag säga att det har varit en stor glädje och nöje att fått känna Tomas och följa hans framgångar under alla dessa år.

I dag arbetar Tomas med föreläsningar, han sitter även med i bland annat Sveriges Olympiska Komité och har även uppdrag i den internationella OS-kommittén. Han är också gift med en olympier, Elisabeth, som har stora meriter inom OS, VM och SM, guld, silver och brons inom curlingsporten. Skriver inte mer denna gång om denne fantastiske idrottsman.

Sörmlands damer

Även på damsidan har Sörmland haft stora framgångar och ett stort antal damer har deltagit i nationella och internationella tävlingar.

Kan nämna Eskilstunas Karin Rydbäck som deltog i VM, EM och junior-VM. Elisabeth Öhlin Katrineholm var med i VM, EM, sprint- och junior-VM. Oxelösunds Christina Karlsson som under 60-talet var det stora affischnamnet. 1970-talets stora var Sylvia Filipsson Katrineholm. En tuff dam som var med i de stora sammanhangen under 1971-1980. Det blev tre Olympiska Spel för hennes del 1972-1980. Tyvärr blev det inga medaljplatser, hennes bästa placering var en 6e plats på 3000 m 1976 i Innsbruck och 1980 i Lake Placid där det blev en femte plats på 1500 m. I sin långa karriär deltog hon i ett stort antal mästerskap.

Under åren blev det tio VM åren 1971-1980. 1976 tog hon silver på 3000 och 1978 brons på 1500 m. I hennes sista mästerskap 1980 blev det silver på 1500 och en fjärde plats på 500 m, där hon var mycket nära bronspengen. Hon deltog även i fyra EM, men fick tyvärr ingen större framgång, under åren 1971-74. Europamästerskapen lades ner 1975 och återupptogs 1981 på begäran från Holland. När EM återkom hade Sylvia redan slutat sin idrottsliga karriär. Hon deltog även i sprint-VM sex gånger 1973 och 1976-1980.

1978 hade hon otur att falla på andra dagens 500 m och skadade sig och kunde därför inte fullfölja mästerskapet. Hennes bästa sprint-VM var 1980 där hon på andra dagens 1000 m tog hem bronset och blev 9a sammanlagt. 1973 kom ett inofficiellt VM för damer juniorer. Sylvia gjorde mycket bra ifrån sig, 4a på 1000 m, 3a på 1500 m och 2a på 3000 och 4a sammanlagt.

Sylvia är en av skridskons verkligen stora och en av de största genom åren och definitivt den allra största i Sörmland.

Till hennes långa internationella karriär kan läggas att hon sex gånger under 1975-1980 blev svensk mästarinna sammanlagt och till detta ett otal segrar på de olika distanserna.

Forts nästa sida

En legendarisk ledare

Sven Låftmans liv skulle man kunna skriva en hel bok om. Hans insatser i idrottsrörelsen både som ledare och aktiv. Som ledare var han en pionjär. Efter sin studentexamen i Karlstad 1908 flyttade han till Stockholm. Låftman var också en mycket duktig idrottsman, han vann många mästerskap på DM-nivå. Vid 1907 års skolungdomstävlingar i Stockholm tog han fem segrar till Karlstads Läroverk. Han slog även svenskt rekord i tiokamp. 1908 fick han ta emot priset som bäste idrottsman vid SM, han slog ut en legend som Erik Lemming.

Vid OS i London 1908 slog han så svenskt rekord på 400 m med tiden 50,2 men det räckte inte till medalj.

1909 råkade han ut för en skada i sitt ena ben (detta hände vid en femkamp i Prag) så var hans idrottskarriär slut.

Nu dök han upp som ledare inför OS i Stockholm 1912.

Tillsammans med Anton Johansson och Bruno Söderström grundade dessa tre Idrottsbladet 1910, den tidning som Torsten Tegnér övertog 1915.

Efter OS 1912 i Stockholm kom han att tillhöra den innersta kretsen. Initierade IAAF som bildades i Berlin 1913. Under första världskriget var han ledamot i Svenska Friidrottsförbundet som sekreterare och mellan 1917 och 1919 var han dess ordförande. Han var också ledamot i RFs överstyrelse och dess VU. 1919-1920 drog han sig ur alla större engagemang under flera år, detta för att koncentrera sig på sina affärer inom industribranschen. Han ägnade sig naturligtvis en hel del åt annat än idrottslig verksamhet.

Efter andra världskriget gjorde han så åter entré på det idrottsliga planet. Han tyckte att skridskosporten hade stagnerat och tyckte att det fanns stora brister. 1949 tog han så över ordförandeklubban i Svenska Skridskoförbundet vilket han ledde fram till och med 1971. I och med hans övertagande av posten inledde han en fantastisk utveckling. Han lyckades på kort tid föra upp svensk skridsko på den högsta internationella nivån. Nu kom den ena framgången efter den andra med OS, VM och EM medaljer. Han förde upp förbundet till ett starkt förbund både sportligt och ekonomiskt.

1951 och 20 år framåt var han Internationella Skridskounionens (ISUS) förste vice ordförande. Vid 83 års ålder blev han så dess hedersordförande. Låftman kom även att bli en viktig, man kan säga kugge, i Sveriges Olympiska Kommitté och även dess AU.

Sven Låftman var en betydelsefull och mycket färgstark ledare inom den svenska idrotten, utmärkande för honom var hans djärva satsningar och hans praktiska handlingar. Han var motståndare till långvariga och sega debatter, nej

han var en handlingens man, han var en ledare som det borde finnas fler av.

Lars Åke Skager ordförande

Ordförande sedan år 1997, Lars-Åke Skager, född och uppvuxen i Eskilstuna. Efter studentexamen genomgick han universitetsstudier i Uppsala och Göteborg och blev fil kand i Göteborg 1970. Kommunalpolitiker i Göteborg 1968, kommunalfullmäktige 1974, kommunalstyrelsen 1974-1991, kommunalråd 1980-1991 vice ordförande 1982-1991, kommunalfullmäktiges ordförande 1991-1994, dess vice ordförande 1994. Under kommunalrådstitiden var han ansvarig för mycket av Göteborgs internationella kontakter inklusive idrottsevenemang. Han var aktiv i samband med Friidrotts-VM 1995, EM i fotboll 1992, flera Davis Cup-finaler, Sim-SM 1996 och sist men inte minst skridsko-VM 1994 och 2003.

Lars-Åke har betytt mycket för svensk skridsko sedan han tillträdde som ordförande. Utan hans insatser hade vi med all säkerhet inte haft något skridskogymnasium i dag och tack vare hans stora insatser och energiska arbete har vi i dag en inomhushall för skridskor vid Ruddalen i Göteborg. Till 100 årsjubileet har förbundet fått en ny ordförande, biträdande finansminister Gunnar Lund.

STAFFAN HULT

Alexandr Ragulin död

En av världshockeyns bästa och mest meriterade ishockeyspelare, Alexandr Ragulin har avlidit. Han dog i ditt hem i november. Han var en av de stora i hockeyrinkarna världen över under 1960- och 1970-talet. Han blev 63 år och uppträdde i CCCP-tröjan med nummer 5 och hans klubb lag var CSKA, armens lag. Han vann tio VM och tre OS-guld. Han spelade 102 olympiska och mästerskapsmatcher och var med i All Star Team i VM fem gånger. Han var stor och stark och en mjuk och sympatisk människa vid sidan av banan. Jag lärde känna honom och blev god vän med honom under 1970-talet. Bl a var jag med honom när han som en hälsning från det ryska landslaget lade en krans på Lennart "Lill-Strimma" Svedbergs grav.

STIG NILSSON

Hopp utan ansats

Ray Ewry tog samtliga OS-guld 1900-1908 i höjdhopp, längdhopp och tresteg (endast 1900 och 1904). Detta ger åtta guld men om man tar med extraspelen 1906 där han också vann stående höjd och längd, blir antalet 10. Han levde på sin fina spänst. Det var extra starkt av Ewry eftersom han som barn drabbades av polio och började träna hårt för att slippa ett liv i rullstol.

Olympiska skrällar

När Grekland vann EM i fotboll sommaren 2004 be-teknades det som en av idrottshistoriens största skrällar. Men i den olympiska historien har vi också ett antal skrällar. Här presenterar vi fem av de mest uppmärksammade.

1. USA vann över det som öövertvinnerligt ansedda Sovjet i ishockey i Lake Placid 1980 med ett lag bestående av universitetsstuderande killar.

2. USA hade aldrig förlorat en OS-match i basket och hade 62 matcher utan förlust då man mötte Sovjet i finalen i München 1972. Sovjet avgjorde i sista sekunden och vann OS-guldet.

3. Den ryska lyftkranen Alexander Karelin vann alla sina brottningsmatcher under 13 år. Men under OS i Sydney blev det stopp för den store favoriten. Det var en ganska okänd brottare från USA, Rulon Gardner, som satte stopp för Karelin.

4. Marion Jones vann 55 tävlingar i friidrott i rad under fyra år och var stor favorit vid OS i Sydney 2000. Men i sprinterfinalen slog Ukrainas Zhanna Pintusevitj amerikanskan med tre hundradelar.

5. En annan skräll var Steven Bradburys seger i short tack i OS. Han vann inte OS-guld efter överlägsna segrar utan efter behagliga resor på den ovala banan. I kvartsfinalen, i semifinalen och i finalen kolliderade alla hans motståndare och föll medan Steven som låg efter dem lugnt kunde åka i mål som segrare.

Mikael Ljungberg död

Brottaren Mikael Ljungberg uppnådde alla sina mål när det gäller brottningen. Men efter karriären upplevde Ljungberg en tung period, som han inte orkade med och han tog sitt liv på sjukhuset i Mölndal den 17 november.

Han var en snäll, godhjärtad och känslig person, som utstrålade värme och glädje och reagerade mot orättvisor. På kort tid förlorade han sin mor som dog av hjärnblödning och lite senare lämnade hans fru honom. Då blev Ljungberg deprimerad. Han grubblade också på vad han skulle göra efter brottarkarriären som fick avslutas lite tidigt på grund av operationer i axeln.

Men det såg ut att ordna sig för Mikael. Han var på en semester till Brasilien med sin nya fästmö, som han var förlovad med och han hade fått jobbet som sportchef i Brottningsförbundet. Men på vissa håll kritiserades den utnämningen och det tog Mikael hårt.

Han blev bara 34 år men han hann bli en förebild för de svenska brottarna och även andra idrottsmän. I en bok "The Complete Book of the Summer Olympics" stod att läsa att Mikael avtjänat en tvåårig avstängning för dopning. Det var som vi alla vet felaktigt. Han var en av de främsta förespråkarna mot dopning. Han vann två VM, två EM och det Olympiska guldet i Sydney samt ett OS-brons i Atlanta. Det var Sveriges första OS-guld på nästan ett halvt decennium och efter segern i OS-finalen var han så glad att tårarna rann nedför hans kinder och han fick en bamsekram av kungen. Av konungen förärades han H M KONUNG-ENS MEDALJ 8:e storleken och av kronprinsessan fick han Victoriastipendiet.

Mikaels bortgång är en tragisk händelse för brottningen i Sverige både mänskligt och sportligt.

Platt fall gav silver

Tecknar Anders som upplevt många OS skriver så här om en märklig händelse vid OS i Melbourne 1956:

"I den forna svenska paradgrenen grekisk-romersk brottning blev det tre brons och ett silver och den silvermedaljen har en alldeles särskild baksida. Bantamviktaren Edvin Vesterby var just på väg att klara brons mot blivande guldmedaljören Vurupajev, Sovjet, när jag ser den svenske tränaren "Preven" Svedberg åla in på mattan och ropa "lägg dig Edvin, lägg dig".

Man hade upptäckt att som reglerna var utformade så skulle bronset kunna bytas mot silver i händelse av fallförlust och plötsligt gjorde den något häpne Vesterby som ha blev tillsagd och silvret var bärgat."

Ingenting kan stoppa oss

Robert Kronberg brukar nå final i de stora mästerskapen. Därför blev han besviken när han blev utslagen i semifinalen vid VM i Paris. Han hade då nått final i sex raka mästerskap men nu sprack sviten. Men han ville ta revansch vid OS i Aten men inte heller där blev det någon finalplats. Han var i bra form, kände sig bättre än någonsin och hade vunnit tre stora lopp i rad. Han siktade på att göra sitt livs lopp i finalen. Men även i Aten blev han utslagen i semifinalen. OS i Aten vanns av kinesen Liu Xiang på 12,91 - nytt världsrekord. Robban bestämde sig för häcklöpning när han var i 12-årsåldern och vann 60 meter häck i Götalandsmästerskapen.

Robban är inte bara en bra häcklöpare. Han är även en klippa på musik. Han är en av kompositörerna till friidrottens OS-låt i Aten "Ingenting kan stoppa oss".

Spel som aldrig invigts

Det har hänt att Olympiska spel aldrig blivit invigda på riktigt. Vid OS i Oslo 1952 skulle prinsessan Ragnhild inviga spelen men glömde orden förklarar jag spelen för öppnade.

Åtal för grekerna

De grekiska sprinterstjärnorna Kostadinos Kenteris och Katerina Thanou har åtalats för att ha arrangerat motorcykelolyckan vid OS i Aten, som de hävdar vara orsaken till att de inte kunde ställa upp för dopningstester. De dök aldrig upp till den provtagning de kallats till. Orsaken sades vara motorcykelolyckan. Uteblivning från test är liktydigt med dopning enligt IAAFs och IOKs regler. Nu avslöjas bluffen bit för bit. De grekiska utredarna verkar inte tro på historien. Även sjukhusets läkare granskas av åklagarmyndigheten. De riskerar åtal för att ha förfälskat löparnas journaler så att det skulle se ut som om de skadat sig vid motorcykelolyckan. Den olustiga historien kan sluta med böter eller fängelse. Det har också framkommit en koppling mellan grekerna och dopningslaboratoriet Balco. I en intervju i grekisk TV har Kenteris sagt att det är bra att det blir en utredning för då blir han friad och alla får se vem som har rätt. Han siktar också på en snabb come back, men någon sådan lär det inte bli. Han har avskedat sin tränare Christor Tzekos och anställt Yorgas Panayiotopoulos, som tagit fram en mästare från ingenstans.

Olympiska medaljörer i ishockey

Här presenteras samtliga medaljörer i ishockey från Sverige med namn, födelsedatum, valör på medaljen och årtal då medaljen erövrades.

Abrahamsson Carl	950501	Silver	1928
Algotsson Håkan	660805	Guld	1994
Almqvist Göte	210625	Brons	1952
Andersson Anders	370102	Silver	1964
Andersson Mikael	590706	Brons	1988
Andersson Peter	620302	Brons	1988
Andersson Sture	491118	Brons	1980
Andersson Åke	180608	Brons	1952
Andersson-Tvilling Hans	280715	Brons	1952
Andersson-Tvilling Stig	280715	Brons	1952
Bergkvist Jonas	620926	Guld	1994
		Brons	1988
Berglund Bo	550406	Brons	1980
		Brons	1988
Berglund Charles	650118	Guld	1994
Bergman Anders	630806	Brons	1988
Bergman Emil	080728	Silver	1928
Björn Lars	311216	Brons	1952
Blomé Gert	340828	Silver	1964
Blomqvist Göte	280111	Brons	1952
Dackell Andreas	721229	Guld	1994
Due-Boije Christian	661012	Guld	1994
Eklund Per-Erik	630322	Brons	1984
Eklund Thom	581028	Brons	1988
Eldebrink Anders	601211	Brons	1988
Ericson Bo	580123	Brons	1984
Eriksson Håkan	560124	Brons	1984
		Brons	1980
Eriksson Jan	580114	Brons	1980
Eriksson Niklas	690217	Guld	1994
Eriksson Peter	650712	Brons	1988
Eriksson Thomas	591016	Brons	1988
		Brons	1980
Flodqvist Tord	260805	Brons	1952
Forsberg Peter	730720	Guld	1994
Gradin Peter	581209	Brons	1984
Hansson Roger	670713	Guld	1994
Hessel Mats	610313	Brons	1984
Hjälml Michael	630323	Brons	1988
Holmgren Leif	530525	Brons	1980
Holmqvist Birger	001228	Silver	1928
Häggroth Lennart	400302	Silver	1964
Ivarsson Lars	631021	Brons	1988
Johansson Erik	270929	Brons	1952
Johansson Gustaf	000914	Silver	1928

Johansson Gösta	290302	Brons	1952
Johansson Henry	970923	Silver	1928
Johansson Lennart	410607	Silver	1964
Johansson Mikael	660612	Brons	1988
Johansson Nils	380724	Silver	1964
Johansson Nils	05005	Silver	1932
Johansson Roger	670417	Guld	1994
Johansson Rune	200823	Brons	1952
Jonsson Tomas	600412	Guld	1994
		Brons	1980
Juhlin Patrik	700424	Guld	1994
Jönsson Jörgen	720929	Guld	1994
Jönsson Kenny	741006	Guld	1994
Karlsson Lars	600628	Brons	1988
Kihlström Mats	640103	Brons	1988
Kjellberg Patrik	690617	Guld	1994
Larsson Silver Erik	050118	Silver	1928
Lassas Åke	240821	Brons	1952
Lindbergh Pelle	590524	Brons	1980
Lindblom Göran	560304	Brons	1984
Linde Bertil	070228	Silver	1928
Lindmark Peter	561108	Brons	1988
Loob Håkan	600703	Guld	1994
Lückner Harald	570327	Brons	1980
Lundholm Bengt	550804	Brons	1980
Lundqvist Per	510124	Brons	1980
Lundvall Lars-Erik	340403	Silver	1964
Löfqvist William	470412	Brons	1980
Mild Hans	340731	Silver	1964
Molin Lars	560507	Brons	1980
Määttä Eilert	350922	Silver	1964
Mörth Tommy	590716	Brons	1984
Norberg Lennart	490121	Brons	1980
Nordin Håkan	610115	Brons	1984
Nordlander Bert Ola	380812	Silver	1964
Nurmela Holger	201028	Brons	1952
Näslund Mats	591031	Guld	1994
		Brons	1980
Petersén Wilhelm	061002	Silver	1928
Pettersson Lars	250319	Brons	1952
Pettersson Lars G	600408	Brons	1988
Pettersson Ronald	350416	Silver	1964
Ridderwall Rolf	581120	Brons	1984
Rohlin Leif	680226	Guld	1994
Rundqvist Thomas	600504	Brons	1988
		Brons	1984
Rydmark Daniel	700223	Guld	1994
Salo Tommy	710201	Guld	1994
Samuelsson Tommy	600112	Brons	1988
		Brons	1980

Fortsätt nästa sida

OS-guld i fotboll

Svenska landslaget i fotboll har höjts skyarna efter VM 1994 då det blev brons och 2004 då man förlorade i kvartsfinal mot Holland och bara vann en match i EM 2003. Den stora framgången för svensk fotboll hade man i London 1948 då Gunnar Gren och Gunnar Nordahl och deras lagkamrater tog guld och alla nationer kunde ställa upp med sitt bästa lag utan proffs.

OS-miss i damfotboll

Det svenska damlandslaget i fotboll ställde för tredje gången upp i ett OS, nu i Aten. I Atlanta blev det en sjätteplats efter förlust mot Kina 0-2 och USA 1-2. I Sydney gick det inte heller så bra. Efter 0-2 mot Brasilien, 1-1 mot Australien och 0-1 mot Tyskland återstod bara hemresan med en ny sjätteplats.

Men i Aten skulle det svenska laget slåss om OS-guldet. Sverige inledde med en förlust mot Japan 0-1 och seger mot Nigeria 2-1. Efter seger över Australien med 2-1 i kvartsfinalen skulle slutstriden stå mellan Sverige, USA och Tyskland. Mot Brasilien 0-1 blev laget utspelet i semifinalen och i match om tredje pris blev det förlust mot Tyskland med 0-1.

En av de stora i det svenska laget var Victoria Svensson 23 år. Hon fick ta emot silverbollen år 2003 SM-guldet med Djurgården/Älvsjö var också en stor händelse. I OS kom varken hon eller Umeås Hanna Ljungberg upp i normal klass. Umeås Marta fick guld med Brasiliens lag.

Sandström Tomas	640904	Brons	1984
Sandström Ulf	670424	Brons	1988
Sternér Ulf	410201	Silver	1964
Stillman Fredrik	660822	Guld	1994
Stoltz Roland	310801	Silver	1964
Sucksdorff Curt	040510	Silver	1928
Sundlöv Michael	651011	Guld	1994
Svensson Kjell	380910	Silver	1964
Svensson Lars	260630	Brons	1952
Svensson Magnus	630301	Guld	1994
Södergren Håkan	590614	Brons	1988
		Brons	1984
Söderström Dan	480405	Brons	1980
Thelin Mats	610330	Brons	1984
Thelvé Michael	610107	Brons	1984
Thunman Sven	200420	Brons	1952
Tumba Sven	310827	Silver	1964
		Brons	1952
Waltin Mats	531007	Brons	1984
		Brons	1980
Weinstock Ulf	520810	Brons	1980
Wälitalo Göte	560718	Brons	1984
Åhlberg Mats	470516	Brons	1980
Åhlén Thomas	590308	Brons	1984
Åslin Peter	620921	Brons	1988
Öberg Carl Göran	381224	Silver	1964
Öberg Hans	261121	Brons	1952
Öberg Sigfrid	070122	Silver	1928
Öhling Jens	620403	Brons	1984
Öhrlund Uno	370522	Silver	1964
Örnskog Stefan	690404	Guld	1994

Bäste trestegshopparen

Christian Olsson har lyckats bli världens bästa trestegshoppare. Han bor nu i en lägenhet i Monaco. Som 10-åring följde han med stavhopparen Patrik Kristiansson till en friidrottsträning. 2004 skulle han bara åka till Aten och hämta OS-guldet. Men Christian vet vad som behövs. Han måste vara hel och frisk och det har han lyckligtvis varit. Han deltog innan OS en lång rad tävlingar som gav segrar i ett 30-tal tävlingar. Aten var hans första riktiga OS och siktet var att slå Jonathan Edwards världsrekord på 18.29. I Sydney var han med mest för att se och lära och klarade inte kvalet. Han är nu 24 år och tjänar en bra slant på sin idrott. 1999 jobbade han extra som städare på Landvetters flygplats. Förutom i tresteg tillhör han den svenska eliten i höjdhopp. Det kan bli dubblering vid EM i Göteborg. Han är född den 25 januari 1980 och i Sverige tävlar han för Örgryte IS. Han vann i Aten tipsenligt guld i tresteg och i Golden Leauge befäste han sin ställning som mästaren i tresteg. Genom segern där blev han nära 4 miljoner kronor rikare. Nästa mål är att slå världsrekordet.

Ovänner tog OS-guld

I tre år hatade kanotisterna Agneta Andersson och Susanne Gunnarsson varandra. Men sedan paddlade de hem ett OS-guld tillsammans. Agneta kunde inte acceptera stämningen i landslaget och flyttade till Australien där hon träffat en kille. Inför OS i Atlanta kom hon tillbaka men skulle hon 35 år gammal kunna slå konkurrenterna?

Förbundskaptenen trodde på henne liksom på Susanne Gunnarsson och han satte ihop de båda ovännerna i samma kanot. Han trodde stenhårt på detta och hoppades att de båda tjejerna skulle glömma det gamla och arbeta för att ta OS-guld. De tränade hårt tillsammans men efter träningarna umgicks de inte. I de första loppen i OS hade de kommit efter i början och sedan kommit starkt på slutet men det skulle inte hålla i finalen. Längre såg det ut som om de tyska tjejerna skulle ta guldet. Men det blev svenskt guld efter det bästa lopp som de två svenska tjejerna gjort tillsammans. Tekniskt var det kanske inte fulländat men det fanns mycket kraft och vilja i paddeltagen. Men inte heller efter detta lopp blev de två sams. Men numera håller de ihop. De har pratat igenom vad som hänt och är nu ute och håller föredrag tillsammans.

OS-finalen i Atlanta blev Agnetas sista tävlingslopp. Agneta har sju OS-medaljer. I Los Angeles 1984 vann hon guld tillsammans med Anna Olsson och i Atlanta tolv år senare med Susanne Gunnarsson. 1984 vann hon även guld i K1. Lägg därtill elva VM-medaljer. Hon är den enda svenska dam som tagit två OS-guld i samma sommar-OS. I dag driver hon ett café i Kristinehamn.

Gamla guldmedaljörer

Oscar Swahn Sverige skytte 64 år och 257 dagar. Han ingick i det svenska segrande laget i hjortsytte enkelskott 1912. 1920 var han 72 år och 279 dagar när han var med i det svenska lag som tog silver i hjortsytte dubbelskott.

Sybil Newell Storbritannien bågsytte 53 år och 277 dagar och vann 1908. Lorna Johnstone Storbritannien ridsport 70 år och 5 dagar. Deltog 1972 i dressyr-laget som blev tolvå

Undervattensim

Vid OS 1900 i Paris fanns undervattenssimning på programmet. Man skulle simma under vatten och fick två poäng för varje sekund man kunde simma under vatten. Segrade gjorde fransmannen Charles Vende-

ville. Hans 60 meter och tiden 41.08.4 gav 188,4 poäng. Man kan notera att tvåan också simmade 60 meter men gjorde det tre sekunder snabbare och missade guldet med poängen 185,4. Dansken Lykke-berg tog bronset och trots att han simmade under ytan 90 sekunder nådde han bara 28,5 meter, vilket gav poängen 147,0. Lykkeberg lär ha tappat orienteringen som simmade i cirklar. Fyra år senare fanns längddykning med. Här gällde det att komma så långt om möjligt under vatten utan att ta någon form av simtag. Segrade gjorde William Dickey med drygt 19 meter.

Cykeltjejl med VM-guld

Susanne Ljungskog är född den 16 mars 1976 - samma år som Bengt Johansson vann OS-guld och bor i Surte. Hon tävlar för CK Tor Ale stallet Team Sats. Hon vann VM-guld 2002 och 2003 i linjeloppet och nu var målet i Aten att upprepa segern men i ett OS-lopp. Klas Johansson är sedan 1995 hennes pojkvän och tränare. De hade tillsammans förberett sig på hemmaplan där tryggheten finns och tänkt på alla detaljer och för att vänja sig vid den grekiska värmen hade de installerat två värmefläktar i pannrummet. Hon har studerat OS-banan i detalj och sökt och hittat ett avsnitt på en väg vid Surte som liknar denna. För att inte bli magsjuk kokade hon i Grekland sin egen pasta. OS blev en besvikelse för Susanne, 33a i linjeloppet och sist i tempoloppet. Sex veckor efter OS avgjordes VM och Susanne hade räknat med att fira OS-guldet hemma först och sedan ladda för VM. Även i VM blev det en blek insats.

OS-guld för Carro

Det började med att Carro som 12-åring sprang runt på Värendsvallen i Växjö och försökte sig på det mesta. I dag är hon kanske världens största kvinnliga friidrottare. Vid 21 år har hon vunnit VM-guld i sjukamp, registrerat sitt smeknamn som varumärke, spräckt den magiska 7000 poänggränsen och skrivit ett mångmiljonkontrakt med Reebok och blivit framröstad som världens bästa kvinnliga friidrottare. Närmast står att radera ut Jackie Joyner-Kerseyes världsrekord i sjukamp från 1988.

OS såg hon fram emot med stora förväntningar. Hon var lycklig över att få åka till Aten och uppleva atmosfären samt se invigningen, OS-elden på plats, de fem ringarna och alla idrottsmän från olika länder från hela världen.

Hon hade inte satt upp guld som definitivt mål. Hon var beredd på att kunna misslyckas. Hon förberedde sig som vanligt för sjukampen och när den var avklarad var sikten inställt på längdhopp. Hon hoppades på att det skulle gå

bra. Hon hade tagit medalj på alla mästerskap hon ställt upp i. Skulle hon inte ha lyckats i Aten var det ingen katastrof. Hon räknar med att kunna var med i ytterligare två OS. Carro hade svårt att fatta att hon är en av de stora idrottsmännen som fick var med i OS.

Hon är född den 2 februari 1983 och bor i Ramdala. Hon tävlar för IFK Växjö. Hon har VM-guld i sjukamp 2003, VM-guld i femkamp inomhus 2003, VM-brons i längdhopp inomhus 2004, EM-guld i sjukamp 2002, EM-brons i femkamp inomhus 2002, JVM-guld i sjukamp 2000 och 2002, JVM-guld i längdhopp 2003, guld i ungdoms-OS i höjdhopp 1999. Det kunde inte bli annat än OS-guld i Aten.

Carro pallade för favorittrycket och vann överlägset sjukampen och framstod som en av världens bästa friidrottsdamer. I längdhopp nådde hon final men genomförde inte en helt lyckad längdtävling

Hennes svåraste konkurrent om OS-guldet tippades bli tidigare världsmästarinna Eunice Barber, Frankrike. Hon föddes i Sierra Leone den 17 november 1974 och växte upp i ett mycket oroligt land, men hon flyttade till Frankrike där hennes idrottsutveckling fortsatte. Hon var världens bästa men också en svårt skadedrabbad idrottsman. Men hon kom tillbaka och ställde upp i VM i Edmonton, där hennes sjukamp slutade på ett tragiskt sätt. Tre övertramp i längdhopp och så var dagen förstörd. Vid OS i Aten skulle hon ta revansch. Hon har VM-guld i sjukamp 1999, VM-guld i längdhopp 2003 och VM-silver i sjukamp 2003. Personligt rekord i sjukamp är 6861 poäng och i längdhopp 7.05 meter.

SOF-möte i Göteborg

Den 15 november besökte SOF:s ordförande och dess vice Idrottsmuseet i Göteborg, en imponerande trevåningsanläggning i de gamla militärkasernerna vid Kviberg. Vi hade också med oss kvällens gästföreläsaren Leif Yttergren, Mest känd är Leif som fyrfaldig svensk mästare i basket för Alvik, tidigare Duvbo. Dessutom har Leif 124 landskamper och deltagande vid OS 1980. Leif är lektor vid Idrottshögskolan med inriktning på idrottshistoria.

Det var ett välbesökt möte som tog del av Leifs föredrag betitlat Nurmiaffären. Det behandlade suspenderingen av Paavo Nurmi. Leif hade tagit del av vad som skrevs i svensk och finsk press samt den omfattande brevväxlingen mellan J Sigfrid Edstöm och Urhu Kekkonen i sina egenskaper av ordf i IOK resp ordf i finska friidrottsförbundet. Leif gav oss en annan syn på historien än den gängse att Sverige var ute för att försöka diskvalificera en, alltför stark konkurrent.

Presentation av några starka olympier

Evelin Schlaak (gift Jahl)

Diskuskasterska från Östtyskland, som var världens ledande 1976-81. Hon vann OS-guld 1976 och 80. Vid OS i Melbourne var Faina Melniks stor favorit. Evelin var då debutant och blott 20 år. Men i första kastet nådde hon olympiskt rekord med 69,00 m. Som 17-åring vann hon JEM på 60,00 m och hade sju meters marginal till tvåan. Fram till 1981 vann hon sedan så gott som alla tävlingar hon ställde upp i. Hon var bara 25 år när hon lade av och hade troligtvis mycket ogjort.

Kustaa Pihlajamäki

Finsk brottare som tillsammans med Ivar Johansson var det stora internationella namnet på 30-talet. Han vann OS-guld i fri stil 56 kg 1924 och 61 kg 1936, OS-silver i 61 kg 1928. Mellan åren 1930 och 1939 vann han alla EM i den antika stilen som han ställde upp i.

Han vann sina framgångar främst på sin kondition och snabbhet. Han var djupt religiös och tillhörde en protestantisk väckelserörelse i Österbotten. När han kom till Helsingfors blev han polis och satt i det finska brottningsförbundet från 1937 till sin död 1944. Han var även första klass domare.

Heide (Marie) Rosendahl.

Västtysk friidrottare som var Västtysklands trumfkort vid OS i München 1972. Hon vann då OS-guld i längdhopp med bara en centimeter före tvåan samt OS-guld på 4 x 100 meter där hon sprang sista sträckan och laget slog världsrekord och höll undan för konkurrenten Östtyskland. I femkamp vann hon OS-silver, slagen med tio poäng. Därefter slutade hon med tävlandet på hög nivå. Men idrotten kunde dra nytta av henne ändå. Han fortsatte som ledare. Hon var dotter till den västtyske diskusmästaren Heintz Rosendahl och är mor till stavhopparen Danny Ecker.

Heikki Hasu

Skidåkare som hade stora framgångar i nordisk kombination främst för sin goda längdskidåkning. Han var inte så duktig backhoppare. På 40-talet och i början av 1950 var han den bästa i världen i kombinerat. I kombinerat vann

han OS-guld 1948 och silver 1952. Dessutom vann han guld i 4 x 10 km 1952. Han blev finsk mästare sex gånger, fyra i kombination, två i längdåkning 18 km.

Vid OS 1948 placerade han sig som fyra på 18 km efter tre svenskar men före Mora-Nisse Karlsson som kom femma. Då var han bara 21 år. Han utsågs till Finlands bäste idrottsman 1948 och 1950. 1954 drog han sig tillbaka och satsade på politiken. Han satt i den finska riksdagen 1962-70.

Marie-José Pérec

Stilfull löpare som representerade Frankrike. Hon kallades för "Gasellen från Guadeloupe". Hon vann OS-guld på 400 m 1992 och 96 samt på 200 m 1996. I Atlanta gjorde hon den historiska dubbeln, vann 200 och 400 m en kvart före Michael Johnsons fantomlopp på 200 meter. 1984 lyckades Valerie Briscoe-Hooks med samma sak.

Pérec hade med sina långa ben goda förutsättningar att bli en bra löpare och hemma på ön Guadeloupe kallades hon för Sockerröret.

Hon hade sina egna idéer om varför hon sprang. I första hand representerade hon sig själv, i andra hand sina vänner på Guadeloupe och i tredje hand Frankrike. Ändock fick hon 500 000 francs av det franska förbundet för sin insats i Atlanta 1996.

Men hon trivdes inte alltid i Frankrike och i rampljuset. Efter Barcelona OS blev hon ett objekt för både avundsjuka och trånad. Hon var så känd i Paris att hon var rädd att gå ut och tränaren ville ta åt sig äran för hennes framgångar. Då bröt hon med tränaren. Hon drog till USA och John Smiths stall i UCLA.

I Frankrike knäckte hon extra som modell åt Paco Rabanne och Claude Montana. I USA fick hon stå i skuggan av stjärnor som Ato Bolden och Mike Powell och det trivdes hon med och det gav resultat i Atlanta.

Katja Seizinger

Tysklands främsta utförsåkare. Hon vann OS-guld i störtlopp 1994 och 98, i kombination 1998, OS-brons i Super G 1992. Totalseger i världscupen 1996 och 1998 med 36 världscupsegrar.

Hennes far var stenrik och det hjälpte henne att utöva sin sport. Som 15-åring hamnade hon på ett skidinternat, där hon finslipade tekniken. Hon har inte varit lätt att styra utan helst gick hon sina egna vägar. Hennes främsta år var 1998, då hon vann den totala världscupen, åtta VC-segrar och två OS-guld. År 1999 blev hon skadad och avslutade sin karriär och fortsatte sina ekonomistudier.

Parry O'Brien

Amerikansk kulstötare. Han nådde 116 segrar i rad mellan 1952 och 1956. Han vann OS-guld 1952 och 56, OS-silver 1960 (här ledde han till femte omgången). Vid OS i Tokyo blev han fyra. Han har haft 10 godkända världsrekord från 18,00 (1953) till 19,30 (1959). 17 amerikanska titlar i kula och diskus. Han bästa notering blev 19,69.

Hans revolutionerade kulstötningen med en utvecklad glidtekniken. Skeptikerna tystnade när han slog Jim Fuchs i OS 1952 i Helsingfors.

Erik Larsson, Kiruna-Lasse

En märklig svensk skidåkare som avbröt sin karriär alldeles för tidigt. Han vann OS-guld 1936 i Garmisch och tog OS-brons i stafett vid samma OS. Detta år erhöll han även Svenska Dagbladets guldmedalj.

Han var en märklig idrottsman. Han var strängt kristen och var övertygad om att han fick kraften uppifrån. Familjen tillhörde den laestadianska sekten. Han slutade tidigt då han ansåg att han inte kunde förena idrotten med sin kristna tro. Vid OS 1936 ledde han 18 kilometersloppet från start till mål och blev otroligt hyllad då han återvände till Kiruna. 1936 var ett stort år för Kiruna-Lasse men han var om möjligt ännu bättre året efter innan han slutade. Då vann han SM på 18 km 3,44 minuter före en så stark åkare som Martin Matsbo.

Galina Kulakova

Meriterad längdskidåkare från Sovjetunionen. Hon har OS-guld på 5 och 10 km samt stafett 1972. Även 1976 blev det stafettguld. OS-silver på 5 km 1968 och OS-brons på 10 km 1976. Denna medalj fick hon senare lämna ifrån sig då det visat sig att hennes blodprov innehöll efedrin. Därutöver VM-segrar samt segrar i Lahtis, Holmenkollen och Svenska Skidspelen. 39 gånger blev det sovjetiskt mästerskap.

Hon blev skidåkare av en slump. Hon var mjölkerska på en kolchos när hon vid 22 års ålder första gången kom i kontakt med tävlingsskidåkning. Hon ställde upp i en distrikts-tävling i stället för sin sjuka syster och vann. Efter det gav hon upp arbetet som mjölkerska. Efter karriären blev hon tränare, men flyttade sedan ut på landet och det hårda livet igen. Hon fick slita hårt för att klara sig och familjen. Pappan hade stupat i kriget och familjen bestod av fem systrar och två bröder.

Jens Weissflog

Backhoppare från Östtyskland. Han vann OS-guld i lilla backen 1984, stora backen och i lag 1994 samt OS-silver i stora backen och lag 1984. Flera VM-medaljer och seger i den totala världscupen 1983-84 och har där 33 delsegrar.

Han presterade max när det gällde och var ett fint affischnamn för Östtyskland. Efter det att Tyskland återförenats blev han affärsman. Hans yrke från början var elektriker.

Junxia Wang

Långdistanslöpare från Kina. Hon var den bästa långdistansaren genom tiderna men för många ett mysterium. Hon vann OS-guld på 5000 m och OS-silver på 10000 m 1996. Det kinesiska undret slog till 1993 då tidigare goda löpare plötsligt blev riktiga fenomen. Dessa nykomlingar lekte med världsrekorden. Efter det att antidopningkampanjen intensifierats försvann hon och de övriga duktiga kineserna 1994. Men hon kom tillbaka och visade sin klass även 1996 men det var med mer normala tider. Tränaren Ma Junren förklarade undret med att flickorna drack sköldpaddsblood.

Melvin Sheppard

Amerikansk friidrottare som dominerade medeldistanslöpningen i början av 1900-talet. Han vann OS-guld på 800 och 1500 meter samt stafett (200 + 200 + 400 + 800) 1908. 191 blev det OS-guld i stafett 4 x 400 m och OS-silver på 800 m. Han vann över 1000 lopp på distanser mellan 440 yards och en engelsk mil under seklets första år. Innan han vann dubbeln i London blev han ratad av den amerikanska polisen då han ansågs för svag. Han gick alltid ut stenhårt i sina lopp och det brukade hålla ända in i mål, men i Stockholm hann Ted Meredith i kapp honom och vann med en tiondel.

Gaston Reiff

Belgisk löpare på lång medeldistans som hade oturen att vara på topp när Emil Zatopek var som bäst. Han vann OS-guld på 5000 m 1948 och blev Belgiens första OS-guldmedaljör i friidrott. Han hade 26 belgiska rekord och höll alla belgiska rekord från 1000 till 10000 meter 1951. Hans seger på 5000 meter i London var hans största triumf och han vann med en jättespurt när tre fjärdedelar av sista varvet återstod, och han lyckades knappt hålla undan för Zatopek. Han var även duktig på 1500 meter och blev 1949 förste man i världen under 8 minuter på 3000 m. Han blev 1948 den förste att slå något av Häggs världsrekord då han sprang 2000 meter nästan fem sekunder snabbare än Högg förmått.

SOKs röst i världen

Gunilla Lindberg är inte bara SOKs generalsekreterare, hon är också en av världens mest inflytelserika kvinnor som vice president i IOK.

Från sin position driver hon frågor som inte bara stärker SOKs inflytande internationellt utan kan också se till att den svenska idrottsmodellen får en internationell plattform och att de svenska idéerna sprids världen över via IOK, ANCO och EOC som är Gunillas tre internationella plattformar.

- Det är viktigt att balansen mellan de olika organisationerna med olympiskt intresse är jämn. Ibland klagas det på att de internationella specialförbunden har fått en för stark ställning jämfört med de nationella olympiska kommittéerna, säger Gunilla.

I slutet av 2003 valdes Gunilla till ny generalsekreterare för ANOC, de 202 olympiska kommittéernas samarbetsorganisation. Ett arbete som Gunilla kan sköta bredvid sin ordinarie syssla på SOK-kontoret i Olympiastadion.

- ANOCs position har hittills inte varit speciellt stark. Men jag hoppas att vi kan ändra på det nu. I de olympiska kommittéernas arbete har EOC (de europeiska olympiska kommittéerna) varit den drivande kraften gentemot IOK och arrangörskommittéerna. Men det är viktigt att alla olympiska kommittéer över hela världen talar med en gemensam röst. Och där kan vi nu överföra EOCs frågor till samtliga kontinenter, förklarar Gunilla.

Gunilla kan nu se till att de olympiska världsfrågorna får en naturlig koppling till IOK i och med att hon sitter med i IOKs styrelse.

Inom ANCO har man nu på Gunillas initiativ bildat en liten arbetsgrupp med två personer från varje kontinent så att man snabbt kan nå ut med aktuella frågor till de olika kommittéerna.

202 medlemmar

- En organisation med 202 medlemmar är fascinerande men samtidigt också svårarbetad. Vi kan jämföra med specialförbundens 28 medlemmar på sommarsidan och de sju på vintersidan. Så det kanske inte är så konstigt att just dessa har fått en stark ställning, konstaterar Gunilla.

Gunillas plattform är bred.

Hon är medlem av IOKs styrelse och EOCs styrelse samt då också generalsekreterare för ANOC. Utöver detta sitter Gunilla med i ett antal kommissioner inom IOK. Hon är med i presskommissionen och sitter också bland annat med i kommissionerna inför vinterspelen i Turin 2006 samt Vancouver 2010.

- Alla beslut som fattas i de olika organisationerna inverkar på SOK eftersom vi lyder under den olympiska chartern. Inom EOC drivs en politisk linje gentemot EU som har inverkan på idrotten i stort. Införandet av en speciell artikel för idrott är en av dessa frågor. Genom EOC och ANOC kan vi driva frågor tillsammans med andra nationella olympiska kommittéer och därmed får SOK en starkare plattform än om vi skulle driva frågorna ensamma. Det kan gälla reklamrättigheter under OS, kontakter med de internationella specialförbunden, kvalificeringsregler, förbättringar på OS-orten och frågor som vi inte är nöjda med hos kommande arrangörer plus en mängd andra frågor, säger Gunilla.

Vice president i Aten

I samband med IOK-sessionen i Aten kandiderade Gunilla till en av vicepresidentposterna i IOK, till vilket hon även valdes

- Min mandatperiod i IOKs styrelse gick ut då. Då kan man kandidera för ytterligare en fyraårsperiod antingen som en av fyra vice presidenter eller för ytterligare en period i styrelsen. Det naturliga är att man går upp som vicepresident i fyra år efter fyra år i styrelsen. Jag känner att jag har mer att ge och har också stöd för min kandidatur. Vid själva valet vet man aldrig vad som händer, men det var värt ett försök och SOKs styrelse hade också uttryckt sitt fulla stöd, säger Gunilla

- Hur står sig Sverige och SOK internationellt?

- Vi har en liten men proffsig organisation som arbetar direkt med våra olympiska specialförbund, aktiva och ledare. Vi är jordnära och det har jag stor nytta av i mitt internationella arbete. Stora olympiska kommittéer som t ex USA med 800 anställda har inte samma kontakt med idrotten. Vi har också ett gott rykte hos IOK och de olika arrangörskommittéerna. Genom mina internationella uppdrag kommer vi nära beslutsfattarna, vilket är en stor fördel för de svenska förberedelserna och deltagandet i OS, kommenterar Gunilla.

- Den olympiska rörelsen har stärkts under Jacques Rogge. Hur är det att jobba tillsammans med Rogge?

- Han är en väldigt aktiv president och har sett över hela organisationen och även framtiden för de olympiska spelen. Han är mycket engagerad i frågor som det olympiska programmet, spelens framtid, gigantismen, antidopningsarbetet, säkerhetsfrågor, TV-rättigheter, marknadsföring m m. Vi har också utökat styrelsemötena till tre dagar för kunna diskutera frågorna ingående, säger Gunilla

(Artikel hämtad ur SOK Magasin nr 1/2004)

Gunder Hägg död

Legendernas legend Gunder Hägg är död. Egentligen platsar han inte här i SOF-Bulletinen, för han fick aldrig vara med i OS, vilket är beklagligt för oss och Gunder. OS 1940 ställdes in på grund av kriget. Detsamma händer 1944 och 1948 var han diskad på livstid för att han får lite för mycket pengar för sina resor runt om i landet.

Gunder föddes 31 december 1918 och dog 27 november 2004. Han var gift med Daisy och de fick fyra söner och en dotter. Han tävlade för Kärlarnes IK, Gefle IF och Malmö AI.

Han hade 16 världsrekord, 15 individuella och ett i stafett. Tio av rekorden sattes 1942 då han fick bragdmedaljen. År 2000 blev han utsedd till århundradets femte bäste idrottsman i Sverige genom tiderna. En lite för blygsam placering och man undrar hur det gått för Gunder om han fått delta i OS 1944.

Stefan Holm bragdmedaljör

Höjdhopparen och den olympiske guldmedaljören Stefan Holm blev som väntat bragdmedaljörvinnare 2004 efter att ha vunnit den dramatiska höjdtävlingen i Aten. Och Anja Pårson har tilldelats RFs och Aftonbladets Årets Idrottskvinna i Sverige.

Christian Olsson blev utsedd till Europas Bäste Friidrottare för andra året i rad. Den förste som fått utmärkelsen två år i rad. Efter det kunde han skriva ett 10 miljoners skokontrakt

Stjärnor i konståkning

Konståkning har funnits i organiserad form i Sverige sedan 1883. Då bildades Stockholms Allmänna Skridskoklubb, SASK. 1904 bildades ett gemensamt förbund för skridskor och konståkning i Sverige. Internationellt är sporterna organiserade på samma sätt. 1945 fick konståkningen ett eget förbund i Sverige.

Sverige var i början av 1900-talet mycket framgångsrik i sporten. Vi hade då Gillis Grafström, Ulrich Salchow och Magda Julin-Mauroy. Salchow blev olympisk mästare en gång och vann VM tio gånger. Salchow har fått ett hopp uppkallat efter sig. Gillis Grafström tog guld i OS 1920, 24 och 28 samt ett silver. Han vann guld vid tre VM. Magda Julin-Mauroy tog guld för damer 1920 före Svea Norén. Vidare har Vivi-Ann Hultén ett brons 1936. Sedan har det varit tunt med framgångar med Helen Persson och Peter Johansson som de bästa. Men nu hoppas vi att vi kan få fram nya stjärnor i Kristoffer Berntsson och Lina Johansson.

Maraton-taxi

Vid OS 1904 firades amerikanen Fredrick Lorz som segrare i maraton och poserade för fotograferna tillsammans med presidentdottern Alice Roosevelt. Han gick i mål som förste man på tiden tre timmar och 13 minuter. Men snart uppdagades att han fått kramp och åkte bil större delen av sträckan. Han diskades på livstid, men diskningen upphävdes redan 1905, då han vann Boston Marathon, men han finns inte med i historieböckerna som maratonsegrare 1904.

Svenska medaljer i boxning

57 kg

1932: Brons: Allan Carlsson

60 kg

1928: Brons: Gunnar Berggren

1932: Silver: Thure Ahlqvist

1936: Brons: Erik Ågren

1988: Silver: George (Cramne) Scott

63,5 kg

1988: Brons: Lars Moberg

75 kg

1952: Brons: Stig Sjölin

Tungvikt

1928: Silver: Nils Ramm

1948: Silver: Gunnar Nilsson

1952: Silver: Ingemar Johansson

1972: Brons: Hasse Thomsén

Fyra individuella guld i rad

AI Oerter USA diskus 56-68 och Carl Lewis längd 84-96

Paul Elvström Danmark segling har också guld i fyra OS i rad men i olika klasser/grenar, Firefly 1948 och Finnjolle 1952-60

Längsta period mellan OS-medaljer herrar

28 år Aladar Gerevich Ungern, fäktning 1932-60. Aladar deltog i sex spel och tog guld i lagtävlingen sabel i samtliga.

28 år Tore Holm Sverige Segling 1920-48.

Längsta period mellan OS-medaljer damer

24 år Birgit Fischer Tyskland, kanot 1980-2004.

Svenska medaljer i friidrott

400 meter

1920: Brons Nils Engdahl 50,0

800 meter

1928: Silver Erik Byléhn 1.52,8

1500 meter

1906: Brons Kristian Hellström 4.13,4

1948: Guld Henry Erikson 3.49,8

Silver Lennart Strand 3.50,4

5000 meter

1920: Brons Erik Backman 15.13,0

1924: Brons Edvin Wide 15.01,8

1928: Brons Edvin Wide 14.41,2

1936: Brons Henry Jonsson (Kälärne) 14.29,0

10000 meter

1924: Silver Edvin Wide 30.55,2

1928: Brons Edvin Wide 31.00,8

1948: Brons Berlin Albertsson 30.53,6

110 meter häck

1924: Brons Sten Pettersson 15,4

400 meter häck

1948: Brons Rune Larsson 52,2 (SOF-medlem)

3000 meter hinder

1948: Guld Tore Sjöstrand 9.04,6

Silver Erik Elmsäter 9.08,2

Brons Göte Hagström 9.11,8

1976: Guld Anders Gärderud 8.08,02

Maraton

1900: Brons Ernst Fast 3.37,14

1906: Silver John Svanberg 2.58.20, 8

1952: Brons Gustaf Jansson 2.26.07,0

4x100 meter

1912: Silver Ivan Möller, Karl August Luther, Ture Persson, Knut Lindberg 42,6

1920: Brons Agne Holmström, William Petersson (Björne-
man), Sven Malm, Nils Sandström 42,9

4x400 meter

1924: Silver Artur Svensson, Erik Byléhn, Gustaf Weijnarth,
Nils Engdahl 3.17,0

1948: Brons Kurt Lundqvist, Lars-Erik Wolfbrandt, Folke
Alnevik, Rune Larsson 3.16,0

Höjdhopp

1920: Brons Bo Ekelund 190 cm

1984: Silver Patrik Sjöberg 233 cm

1988: Brons Patrik Sjöberg 238 cm

1992: Silver Patrik Sjöberg 234 cm

2004: Guld Stefan Holm 236 cm

Stavhopp

1906: Silver Bruno Söderström 340 cm

1908: Brons Bruno Söderström 358 cm

1952: Brons Ragnar Lundberg 440 cm

1912 utdelades ett guld, två silver och tre brons då hoppa-
rna hade samma höjd. På så sätt fick Bertil Uggla ett brons
trots att han kom på delad fjärde plats på 380 cm.

Längdhopp

1912: Brons Georg Åberg 718 cm

1920: Guld William Petersson (Björne-
man) 715 cm

Brons Erik Abrahamsson 708 cm

Tresteg

1912: Guld Gustav Lindblom 14,76

Silver Georg Åberg 14,51

Brons Erik Almlöf 14,17

1920: Silver Folke Jansson 14,48

Brons Erik Almlöf 14,27

1932: Silver Eric Svensson 15,32

1948: Guld Arne Åhman 15,40

2004: Guld Christian Olsson 17,

Kulstötning

1906: Brons: Eric Lemming 11,26

Diskus

1972: Brons Ricky Bruch 63,40

Slägga

1920: Silver Carl Johan Lind 48,43

1928: Silver Ossian Sköld 51,29

1936: Brons Alfred (Fred) Warngård 54,83

Spjut

1908: Guld Erik Lemming 54,83

Brons Otto Nilsson 47,10

1912: Guld Eric Lemming 60,64

1924: Silver Gunnar Lindström 60,92

1928: Guld Erik Lindström 66,60

1984: Brons Kenth Eldebrink 83,72

Tiokamp

1912: Silver Hugo Wieslander

Brons: Charles Lomberg

1920: Brons: Bertil Olsson

3000 meter lag

1912: Silver Thorild Olsson, Ernst Wide, Bror Fock

1920: Brons Eric Backman, Sven Lundgren, Edvin Wide

5 miles

1906: Silver John Svanberg 26.19,4

Brons Edward Dahl 26.26,2

1908: Brons John Svanberg 25,37,2

Terränglöpning

1912: Silver Hjalmar Andersson

Brons John Eke

1920: Silver Eric Backman

Terränglöpning lag

1912: Guld Hjalmar Andersson, John Eke, Josef Ternström

1920: Brons Eric Backman, Gustaf Mattsson, Hilding Ekman

Diskus båda händerna

1912: Emil Magnusson 77,37

Spjut fri stil

1906: Guld Eric Lemming 53,90

Silver Knut Lindberg 45,17

Brons Bruno Söderström 44,92

1908: Guld Eric Lemming 54,44

Viktkastning

1920: Brons Carl Johan Lind 10,255

Femkamp

1906: Guld Hjalmar Mellander

Brons Eric Lemming

Damer

800 meter

1928: Inga Gentzel 2.17,8

100 meter häck

1996: Guld Ludmila Engquist 12,58

Längdhopp

1948: Brons Ann-Britt Leyman 5,575

Höjdhopp

2000: Brons Kajsa Bergqvist 199 cm

Diskus

1928: Brons Ruth Svedberg 35,92

Sjukamp

2004: Guld Carolina Klüft

Årets friidrottare

Årets friidrottare har utsetts av Internationella Friidrottsförbundet. Nominerade till herrarnas pris var Virgilijus Alekna Litauen, Kenenisa Bekele Etiopien, Hicham El Guerrouj Marocko, Christian Olsson Sverige och Liu Xiang Kina och till damernas pris, Veronica Campbell Jamaica, Kelly Holmes Storbritannien, Jelena Isinbayeva Ryssland, Carolina Klüft och Williams Darling Bahamas.

De som utsågs var Bekele bland herrarna och Isinbayeva bland damerna.

Bekele är 22 år och vann dubbelt guld i terränglöpning, satte världsrekord på 5000 meter inomhus samt på 5000 och 10000 meter utomhus, vann OS-guld på 10000 meter och silver på 5000 meter.

Isinbayeva är också 22 år, vann OS-guld i stavhopp och satte åtta världsrekord inne och ute.

Svenska medaljer i gång

1948: Guld: John Ljunggren

1956: Brons: John Ljunggren

1960: Silver: John Ljunggren

1964: Silver: Ingvar Pettersson

1984: Silver: Bo Gustafsson

10000 meter

1948: Guld: John Mikaelsson

Silver: Ingemar Johansson

1952: Guld. John Mikaelsson

Verksamhetsberättelse

Verksamheten har i stort sett följt tidigare års och innehållit fyra styrelsemöten, samtliga på Stadion förutom den traditionella vårsamlingen med färska jordgubbar hos Carl-Erik Eriksson i Färentuna. Efter det möte som föregick årsmötet den 22 mars har styrelsen träffats 24 maj, 2 september (utomhus i Stadion-solen) och 19 oktober.

På årsmötet informerade SOK om förberedelserna inför OS i Aten. Ny i styrelsen blev Örjan Westberg som valdes till sekreterare efter avgående Kim Bengtsson. Även Claes G Bengtsson tackade för sig i styrelsen, liksom Sven Eklöf – numera boende i Thailand – som varit adjungerad. I valberedningen gick Kim Bengtsson in i stället för Örjan Westberg, vid sidan av Fred Smedberg och Anders Jansson. Tyvärr gick Anders Jansson bort den 30 januari 2005 efter en lång tids sjukdom.

SOKs representant i styrelsen har varit Björn Folin.

Höstmötet hölls i oktober samma datum som styrelsemötet och här berättade Stig "Stickan" Petersson om sina tre OS-startar i höjdhopp. Minns ni att han som är medlem i SOF blev fyra på 2.06 i Melbourne 1956, femma på 2.09 i Rom 1960 och fyra på 2.14 i Tokyo 1964?

Två välbesökta möten har också hållits på Idrottsmuseet i Kviberg i Göteborg. Våren 2004 kåserade Lars-Gunnar Björklund där om sina många Olympiska Spel och på hösten pratade idrottshistorikern Leif Yttergren om Paavo Nurmi-affären på 1920-talet.

Under året har tio nyn medlemmar löst medlemsavgiften i SOF.

Fyra SOF-Bulletiner har utkommit plus två specialer: "Is-hockey genom tiderna i OS" med Kim Bengtsson som författare och "Sveriges vinterolympier genom tiderna" av Wolf Lyberg.

Utdelning av föreningens vimplar har i vanlig ordning tilldelats alla föredragshållare och en Stadionbok förärades Ture Widlund i samband med dennes 70-årsfirande. Som tack skickade vår tidigare ordförande bilder som dokumenterade hyllningarna på lokal.

Föreningen har genom Stig Nilsson varit representerad på en idrottshistorisk konferens i Karlstad 11-12 september. På konferensen togs beslutet att bilda en riksomfattande idrottshistorisk förening där SOF och SVIF (Sveriges Idrottshistoriska Förening) inte skall vara permanenta medlemmar men väl adjungerade så att vi fortlöpande informeras om den nya föreningens verksamhet.

SOFs representant i Sveriges Olympiska Akademi är vår ordförande Björn Walden, som även var närvarande på

Sveriges Olympiska Kommittés årsmöte. I övrigt konstateras att styrelsen gjort ett försök att puffa på vänner och bekanta för att SOF ska få fler intresserade medlemmar i föreningen. Beträffande ekonomin hänvisas till resultat- och balansräkning, som utdelas vid årsmötet.

Styrelsen riktar ett tack till alla de medlemmar som gör SOFs verksamhet meningsfull.

Björn Walden Owe Fröberg Ingvar Öhrn

Örjan Westberg Bengt Ekstedt Stig Nilsson

Carl Erik Eriksson Björn Folin (SOK)

Bokslut

Resultaträkning 2004 01 01 - 2004 12 31

Balansräkning 31 12 2004

Revisionsberättelse

Dessa rapporter var inte klara när denna Bulletin distribuerades. De delas i stället ut på årsmötet och kommer att publiceras i nästa Bulletin.

Förslag till verksamhetsplan 2005-2006

Det kommande verksamhetsåret planerar vi att fortsätta verksamheten enligt i huvudsak samma former som tidigare år.

Förutom årsmöte planeras ytterligare ett möte i Stockholm samt möten på andra platser i Sverige i samarbete med Idrottshistoriska föreningar och Sällskap samt museer.

Vi planerar att under 2004 komma ut med fyra nummer av SOF-bulletinen och två nummer av SOF-Bulletinen Special.

Samarbetet med Sveriges Olympiska Kommitté och Sveriges Olympiska Akademi skall fortsätta och samarbetet med övriga Idrottshistoriska Föreningar och Sällskap skall intensifieras. Vidare skall kontakt hållas med SVIF och SRHF.

Vi kommer att noga följa utvecklingen vad gäller Riksidrottsmuseum och söka en lösning på föreningen lokalfråga.

Anders Jansson död

Anders Jansson har avlidit 62 år gammal efter en längre tids sjukdom. Anders var sportjournalist, styrelseledamot och ordförande (1999-2004) i Sportjournalisternas Klubb Stockholm (SKS), och jobbade vid olika tidningar och med Idrottsboken och Olympiaboken. Statistik och historia låg honom vart om hjärtat och givetvis var han medlem i SOF. Han var där ordförande i valberedningen. Han efterträddes i SKS av Berndt Rosqvist på DN.

Riksidrottens Vänner

Föreningen höll sitt årsmöte torsdagen den 25 november i Försvarshögskolans lokaler. Som vanligt var det stor stipendieutdelning:

RV-stipendiet 2003 tilldelades Svenska Ishockeyförbundets tidigare ordförande Rickard Fagerlund som fick 25 000:- och enligt statuterna skall han utse en mottagare till stipendiet. Rickard valde basketklubben Acropol i Rinkeby för klubbens breda ungdomsverksamhet med ungdomar från 50 nationer i föreningen.

Bo Ekelund-stipendiet på 5000 kr till friidrottaren Ragnar Sundberg, Hudiksvall.

Sven Thofelts Stipendium på 5000 kr till skidorienteraren Niklas Eriksson, Frösön.

RVs 80-årsfond på 10000 kr till damernas OS-lags tränare i fotboll Marika Domanski-Lyfors, Vallentuna.

Gösta Gärdins Ungdomsfonds stipendium på 5000 kronor till fäktaren Johan Bergdahl, Jönköping.

Gustaf Lindenaubaus stipendium på 10000 kr till ridsportens Sara Nilsson, Ramvik.

Torsten Tegners stipendium på 15000 kr till SOF-medlemmen Ove Karlsson, Hägersten. Gösta Olanderstipendierna till Annika Hjelm, Huddinge, fri idrott, Erik Gustafsson, Vaxholm, kanot och Fredrik Näs-lund, Västerås, ishockey. Alla tre erhöll 5000 kr.

Samtliga stipendiaterna fick också ett särskilt diplom.

Till ordförande för föreningen valdes OS-guldmedaljören Anders Gärderud och i styrelsen i övrigt sitter bl a två SOF-medlemmar, Björn Walden (v ordf) och Bertil Sjöstrand (kassör). I valberedningen sitter SOF-medlemmen Sven Plex Petersson.

Nya förbundsledare

Tennisförbundet. Ordförande i Tennisförbundet är sedan 1998 SAS-Janne Carlsson.

Skridskoförbundet. Ny ordförande är Claes Ljung Uppsala.

Fäktförbundets jubileumsbok innehåller två delar. Den första halvan Fäktförbundets historia och den andra fäktning som dödsbringande vapen. Pris 285 kr.

Årets sportjournalist

Lasse Granqvist, snabbpratande radiöröst, har tilldelades Årets Sportjournalist i Stockholm 2003 av Stockholms Sportjournalister. Samma utmärkelse för 2004 tilldelades DNs Jens Litorin.

Svenska Idrottsgalan

Den svenska idrottsgalan gick av stapeln den 17 januari. Galan lockade över 2 miljoner tittare med Claes Åkesson och Peter Jihde som programledare. I varje klass finns ett antal nominerade av vilka vinnaren skall utses. Vinnarna röstas fram av Idrottsakademien, som består av aktiva och före detta aktiva, journalister och idrottsledare, bl a SOF-medlemmen Claes G Bengtsson, Per Carlén, Hans Crunak, Lasse Granqvist, Susanne Gunnarsson, Marie Lehman, Curt Lundmark, Malin Svedberg m fl. Mer om idrottsgalan i nästa

Årets 10 i topp

Varje år utser Stockholms Sportjournalister en svensk 10-i-topp lista. Årets lista dominerades av olympier. Av de tio som fick flest röster var sju olympier:

1. Stefan Holm friidrott 1131 poäng och etta på 86 listor.
2. Christian Olsson friidrott 977 – 7. Carolina Klüft friidrott 843 – 4. Annika Sörenstam golf 726 – 14. 5. Anja Pärsoberg alpint 620 – 0 6. Henrik Larsson fotboll 341 – 1. 7. Ara Abrahamian brottning 321 – 0. 8. Jan Ove Waldner bordtennis 252 – 0. 9. Jonas Jacobsson skytte handikapp 246 – 3. 10. Zlatan Ibrahimovic fotboll 216.

Laglistan

1. Magnus Oscarsson/Henrik Nilsson Kanot 78. 2. Herrlandslaget fotboll 18. 3. Djurgården/Älvsjö damfotboll 4. Herrlandslaget ishockey, Edsbyns IF bandy, Malmö FF fotboll herra 2 vardera.

Ordförande i Stockholms sportjournalister har under sex år varit SOF:aren Anders Janson som nu avgår av hälsoskäl. Han efterträds av Berndt Roqqvist. Anders är också sammanställare i SOFs valberedning

B-provet stulet

Det dopningsmissstänkta paret irländaren Cian O'Connor och hans häst Waterford Crystal kan kanske få behålla sitt OS-guld i hästhoppning. A-provet visade att hästen blivit dopad men man kan inte dömas förrän B-provet kollats. Nu har det vid ett inbrott hos det irländska ridsportförbundet försvunnit och om man inte har något B-prov kanske O'Connor får behålla sitt OS-guld. O'Connor tog Irlands enda OS-guld i Aten. Men man har ändå kunnat göra ett test på B-provet och paret diskades. Sista helgen i november skulle han ha tävlat i Globen i Stockholm men han var inte välkommen av de svenska arrangörerna. Detta är inte första gången O'Connors hästar blivit dopningstestade positivt.

Årsmöte

Sveriges Olympiahistorikers Förening

håller Årsmöte onsdagen den 30 mars 2005

kl 15.00 i Torben Grutsalen på Stockholms Stadion

Intressant program med medverkan av :

Sportjournalisten Stellan Kvärre som berättar om
sina 16 Olympiska Spel

Kl 15.00 serveras en lättare buffe,

Dagordning enligt stadgarna

Hjärtligt välkommen

Ta med en intresserad kompis till SOKs Årsmöte

Nya medlemmar:

Back Hilding

Torp Lilletorp

642 93 Flen

Hedgren Olle

Ringvägen 7 C

826 50 Söderhamn

0270 - 106 89

Svenska Seglarförbundets Historiska utskott

arrangerar en träff under rubriken **Seglare minns** den 16 mars kl 18-21 i Tranebergstugan.
Anmälan till Maivor Berganu, 08 39 31 02. Ämne: Neptunkryssare.